

qvemssystemet, og at Straffeanstalten ikke gjør det affrækkende Indtryk paa det store Fleertal af dem, der høre til Forbrydernes Klasse. Den Selskabelighed, det, om jeg maa bruge det Udtryk, gemhyllige Samqvem, der finder Sted imellem Forbryderne, maa bortvende Forbryderens Tanke fra Betragtninger over Aarsagen til, at han er kommen ind i Straffeanstalten. Han finder Erstatning for Savnet af Livet udenfor i det Selskab, hvori han lever; han vil ikke have No eller Fred eller Tid til at lade Tanken gaae tilbage til sit eget Indre, til at anstille den Selvbetraktning, ved hvilken Furen skal pløies i Hjertet, hvori den gode Sæd med Haab om at spire kan nedlægges. Ved Samqvemmet mellem Forbryderne vil der blive en skadelig Udspreddelse for Tanken, der vil opstaae de samme Videnstaber og samme Følelser som de, han tidligere var vant til at nære i sin Frihed. Det vil kun være den noget knappere Kost og det stadige Arbejde, der vil virke lidt ubehagelig paa Forbryderne; medens jeg naturligviis skal erkjende, at Frihedens Berøvelse, jo mere Nærighed til Friheden gjenemtrænger Bevidstheden, ganske vist i og for sig er en stor og byrdefuld Straf, men jeg har dog paa den anden Side Grund til at troe, at Samqvemmet med andre Forbrydere, det Kammeratskab, der finder Sted, vil svække Betydningen af den Følelse, der ellers naturlig ved Frihedstabet maatte blive levende hos Forbryderen. Af samme Grund troer jeg heller ikke, at Straffen i nogen synderlig Grad vil forbedre; jeg troer snarere, at der ved det inderligere Samliv, som fælles Modgang fremkalder, vil blive givet mange af dem, der sidde i Straffeanstalterne, ny Aarsag til at begaae Forbrydelser ved det flette Exempel og ved den Pralen med Smilbhed i at begaae Forbrydelser, som jo desværre er saa almindelig ved de Samtaler, der finde Sted, i Straffeanstalterne, og ved Planer til atter, naar Friheden gjengives, at mødes paa Forbrydelsens Vei. Men der er endnu et andet Spørgsmaal, som Regjeringen har lagt megen Vægt — maaskee for megen Vægt — paa ved at forelægge dette Forslag, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man af oekonomiske Hensyn bør anvende Gensomhedssystemet i en

store Udstrækning. — Jeg troer nu, at det vil gaae med denne som med enhver anden Foranstaltning, hvortil der skal bruges Penge. Dpfylder den ikke det Niemed, hvori den skal træffes, viser det sig, at det Niemed, i hvilket Pengene skulle anvendes, ikke paa nogen Maade fyldestgjøres eller endog mulig modvirkes, saa ere de saa Penge, der anvendes, meget slettere anvendte og meget dyrere end langt flere Penge, der anvendes saaledes, at Niemedet fyldestgjøres. — Dersom det altsaa viser sig, at Samqvemssystemet, selv naar det modificeres paa den Maade, der er foreslaaet, ikke fyldestgør det Niemed: at virke affrækkende eller forbedrende, saa er det ganske vist langt mindre kostbart at anvende flere Penge for at opnaae dette Niemed. Det maa heller ikke oversees, at Anvendelsen af Gensomhedssystemet vil have til Følge, at Straffefangernes Antal jo væsentlig bliver indskrænket derved, at enhver Fange især kommer til at faae en kortere Straffetid, idet Gensomhedssystemet ved sin intensive Styrke kan erstatte Samqvemssystemets længere Aaremaal. — Det er ogsaa vanskeligt at sige, hvor meget kostbarere det er at opføre et Fængsel efter Cellesystemet end efter de andre Systemer. Det har jo, som Udvalget har tilladt sig at bemærke, været usædvanlig kostbart her i Landet at bygge Cellesfængsler, men man har i andre Lande seet, at det har stillet sig meget mindre kostbart. Det vil altsaa være muligt, at man, naar man næste Gang bygger et Cellesfængsel, vil komme til en langt mindre Udgift, end den, der hidtil er anvendt. Udgiften ved Bribdslofsele Straffeanstalt har været henved 2000 Rd. pr. Celle, derimod er Omkostningerne ved et nyt Cellesfængsel i Sverrig anslaaet til omtrent 500 Rd. pr. Celle. Man har ligeledes i Glasgow oprettet et Cellesfængsel efter det philadelfiske System og altsaa med Adskillelse af Fangerne, saavel om Dagen som om Natten, og Bekostningen ved dette Fængsel har kun været $\frac{1}{3}$ dyrere end et Fængsel, bygget efter det auburnske System for et lignende Antal Fanger. Jeg vil derhos tillade mig, at gjøre opmærksom paa den væsentlige Fordeel, Cellesfængslet, foruden Straffens Forkortelse og dens intensive større Virkning, maa antages at have derved, at Bekjendtskabet